

A megbocsátatlanság következménye – Abonyi Sándor és Sándorné

Amikor beszélgetésbe elegyedtünk emberekkel, sokszor hosszasan sorolták nehézségeiket, betegségeiket és érezhetően tanácstalanok voltak életük további alakulásával kapcsolatban.

Egy hosszabb időszakban a kórházban szolgáltunk betegek felé. Ott is gyakran elhangzott, hogy a gyermekük, szomszédjuk, vagy más személyek mennyire megbántották őket és azzal zárták le a témát, hogy amíg élnek, nem bocsátanak meg nekik.

Sajnos előfordul, hogy keresztyének is haragot tartanak valakivel, sőt olykor bosszút forralva azon gondolkodnak, hogyan vághatnának vissza.

Pedig Jézus világosan parancsba adta:

*„Hallottátok, hogy megmondatott: **Szemet szemért és fogat fogért. Én pedig azt mondom néktek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.**” (Máté 5:38-39).*

A tanítványokat is foglalkoztatta ez, és Jézustól kértek tanácsot:

*„Ekkor hozzámenvén Péter, monda: Uram, **hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? Még hétszer is? Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is.**” (Máté 18:21-22).*

Ahhoz, hogy másoktól bocsánatot kérjünk, vagy megbocsássunk másoknak, meg kell aláznunk magunkat. Ez sértheti a büszkeségünket. A büszke ember nem tart másokat különbnek magánál, ezért nem is tud megbocsátani. Pedig jó lenne, ha végiggondolnánk, hányszor vétkeztünk, hányszor bántottuk meg Istent, hányszor bocsátott meg nekünk. Jézus a mi bűneinkért szenvedett a kereszten, mégsem kárhoztatott senkit. Sőt azt mondta: Atyám! Bocsáss meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek! (Luk. 23:34).

Isten sokszor hoz minket olyan helyzetbe, hogy gyakorolni tudjuk a bocsánatkérést. Olykor észre sem vesszük, hogy beszédünkkel, viselkedésünkkel megbántottunk valakit. Ha ilyen helyzetbe kerülünk, látva a másik ember viselkedését, illene megkérdeznünk, hogy megbántottuk-e valamivel? Tisztázzuk a helyzetet, és ha kell, kérjünk bocsánatot! Törekedjünk arra, hogy a lelkiismeretünk ne vádoljon minket és éljünk lehetőség szerint minden emberrel békességben.

Gondolkozzunk el azon, miért vagyunk esetenként betegek, erőtlenek! Kérjünk rá választ az Úrtól, aki megmondja mi az oka ennek. Ettől függetlenül is találunk igei utalásokat a Bibliában, ami válasz a kérdésünkre. Az egyik ilyen válasz arra az esetre szól, ha „méltatlanul” (azaz valamilyen bűn rendezése nélkül) veszünk Úrvacsorát.

*„Aki **méltatlanul** eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy*

igyon abból a pohárból, Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. Ezért van ti köztetek sok erőtlenség és beteg, és alusznak sokan.” (1 Kor. 11:27-30)

A másik igei válasz:

*„Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.... Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. **Ha pedig meg nem bocsátjátok meg az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket**”. (Máté 6:12; 14-15)*

A megbocsátatlanság kifejezetten súlyos bűn, aminek következménye van: az üdvösség elvesztése. Talán sokan nem is tudják, eddig bele sem gondoltak, hogy mi forog kockán. Pedig egyenes, világos az igei intés: akkor *”a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket”*.

Testvéreim! Akinek rendeznivalója van, ne késlekedjünk, hanem engedelmeskedjünk a parancsolatnak és bocsássunk meg, hogy ki ne töröltessünk az Élet könyvéből!

*„**Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevére az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.**” (Jel. 3:5-6).*

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a honlapcímének megadásával: <https://keskenyut.wordpress.com>